

δλο τόν άπέραντο πόνο της :

— Σου ύπόσχονται, έκλεκτέ μου φίλε, ότι έφ' όσον ο Θεός θέλει να ζήσω, θα ζήσω, όσοτου παραέλθη ή φρίκη αυτή από μένα. Ήταν τόσο αγαθή και γενναία όστε με τό θάρρος της μάς ένιχυσε για ν' άγωνισθούμε και να ύποφέρουμε γι' αυτή.

Της είπα ότι θα έπρεπε να κλείνη στο χρηματοκιβώτιο του δόκτωρος Σουαρδ όλα τα σημειωματάκια, ήμερολόγια ή φωνογράφοις τα όποια θα χρησιμοποιούσατε και ότι θα έπρεπε και στο έξήξι να τά διατηρή όλα αυτά τακτικά και συνεχή.

'Ο Βάν Ήλιγγ άμέσως εισήλθε στο θέμα και μάς είπε :

— Καλά έκάναμε που δεν πειράξαμε τά κιβώτια με τό χώμα τά όποια εφύλασσονται στο Κάρφαξ. Άν είχαμε ενεργήσει σχετικάς τίποτε, ο κόρης θα έλάμβανε τά μέτρα του γιά να ματαιώσει κάθε άποπειρά μας ως προς τά ύπολειπόμενα κιβώτια. Τώρα όμως δεν ξέρεi τους σκοπούς μας. Και κατά πάσαν πιθανότητα δεν ξέρεi ότι διαθέτουμε αυτό τό ύπλο όστε να ξεκαθαρίση τά καταφυγία του και να μην καταφέρνει σ' αυτά εις τό μέλλον, όπως τώρα.

'Οστούο γέννη να άνυπομονησία άρχισε να με κατέχη. Τι έπρόκειτο να γίνει; Ως ποτε έπρεπε να περιμένο άόμοια γι' ν' άπαλλαγώ από τό βδελυρό έκείνο τέρας, από τό άλόθρασμα αυτό της κολάσεως που διαρκώς άπειλοούσε την πολυαγαπημένη μου Μίνα, την ίδια την ευτυχία μου και τί χαρά μου. Όχι, δεν έπρεπε να περιμένο. Πρέπει να έκδιωξη μόνος μου ! Πρέπει να λάβω άνταπόδοση μόνος μου τών όσων ο τρομερός αυτός κόρης διέπραξε εις βάρος της Μίνας ! Πρέπει να προλάβω κάθε νέα άποπειρά ! Ποιος ξέρεi τι άπροσδόκητο μπορεί να συμβή, εκεί που ούτε εγώ, ούτε οί φίλοι μου τό περιμένο;

Μήπως έχουμε να παλαίσουμε μ' έναν άνθρωπο, μ' ένα όμοιο μας ;

* Έλαβα την άποφάσι μου. Δέ μπορούσα να περιμένο π.ό. Θα πάω να τόν παραφύλαξω, να τόν βρω, να τόν χτυπήσω !

Προσπολιόμενος είς γυρόσιν να βρω κάτι σηκώθηκα κ' έπληγα στις άποσπενές μου από τις όποιες έπληρα τό μαχαίρι μου κ' έστειτα έκρωφ λούμενος της γενικής προσοχής ή όποία ήτο έστραμμένη προς τόν καθηγγητή Βάν Ήλιγγ που μιλούσε ένένηνη τη στιγμή. Κατόρθωσα να βγω από τό δωμάτιο χωρίς να γίνει άνιλητη ή άπουσία μου.

* Έξω δεν είχε καλά άκόμη ήμερρώσει και ή πυκνή όμίχλη που έσκέπαζε τί φθινοπορινή ήμέρα αυτή του Λονδίνου δεν άφηνε τόν ήλιο να ακορπίσει τίς άγνιτες του στη γή.

* Η ύληρεσία και τό προσοπικό της κλιμακίης του Σουαρδ δεν είχε ξυληρήση άκόμη. Ήσυχία άρα επικρατούσε και μέσα και έξω.

Διέσχισα την αλλη της κλιμακίης και σαρκάλοσα στη μάνδρα που την έχωριζε από τό παλιό γετονικό κτίριο με τό παρεκκλήσιον, εις τό όποιον είχαμε άνακαλύψει τά κιβώτια με τό χώμα, εις τά όποια άνεπαύετο ο κόρης.

* Μόλις εφύθηκα στην αλλη του αρχαίου ερημικού κτιρίου στο όποιο τό κυραόσια μου, τά άλλα πυκνά δένδρα καθιστούσαν την όμιχλώδη αυτή ήμέρα πιο σκοτεινή, ξροίξα μια ματιά γύρω μου.

Από τό ήσυχία ! Τίποτε ! Σιωπή τάφου !

* Έν' άλληθεια ότι στην νευική μου ύπερένταση, την όποία είχην προκαλέσει τό τρομερά γεγονός τάς προηγούμενης νυκτός, ή σιωπή αυτή που επικρατούσε γύρω μου προκαλούσε τρομακτικότεραν έντύπωσι άπ' ότι δήποτε άλλο.

* Τό παλιόν κτίριον, έρημον, νεκρικό με τά παράθυρα και τίς πόρτες κλειστά θά μου προκαλούσε φρίκη και χωρίς να ξέρω τό τρομερό μυστικό που έκλεινε μέσα στους έπιβλητικούς τοίχους του.

* Από την άλλη μεριά τό παρεκκλήσιον, του όποιον άσφαλώς την ήροτήτα είχε πολύνει ή παρουσία του Κόμητος Λόρακού.

* Ένφ καθόντων κορυμένως πίσω από ένα όγκωδες δέντρο, άναποφάσιτος με τό μαχαίρι μου σπασμοδικά σφιγμένο μέσα στα γόνα μου έτοιμος να χτυπήσω και μια σιά που θάβλεπα να περνάει μπροστά, άζαφνα ένας κρότος πτερών, ύψηλά, άπόσπασε την προσοχή μου.

* Συγχρόνως και τό ούραλοσμα κάποιου σκύλου μ' έκανε ν' άνατριάσω.

* Έσφίωσα τά μάτια μου και κοιτάξα. Είδα μια νυχτερίδα μεγάλων διαστάσεων να φτεροκοπή άνίσχυη άπάνω στο φεγγίτη από άπάνω πατώματος του κτιρίου. Άπό κει άμέσως πέταξε προς τό κυραόσια, κατόπι προς τό παρεκκλήσιον και πάλι γύρισε από φεγγίτη, κάνοντας καθώς πετούσε περιεργούς κύβλους. Τό σκυλί έξακολουθούσε να ούραλιζή πένθημα και σαραχακιά.

(Άκολούθει)

ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Πολλές φορές ή γλώσσα κούβει τό κεφάλι !

* Άν ο φίλος σου είναι από μέλι, μήν τόν τρώς καθ' όλοκληγριαν.

* Ευρίστε τά γένεια σας, όταν αρχίζουν να μεγαλώνουν τά γένεια του παιδιού σας.

* Όταν μια δουλειά σε δυσκολεύει στην αρχή βάλ' την έμπρός άπ' τό τέλος.

* Άμα προφέρετε μια λέξη ή λέξη αυτή βασιλεύει επάνω σας.

* Έν όσφ δεν την προφέρετε βασιλεύετε σεis επ' αυτής.

* Κτίξε ένα μινάρε και κρημνίξε μιάν πόλιν.

* Πώλησε τ' άμπέλι κ' άγόρασε πατητήρι !.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΟΦΟΙ ΠΡΟ'ΥΠΗΡΞΑΝ... ΑΝΟΗΤΟΙ !

Τι άναφέρει ή ιστορία. 'Ο Αινναίος... παπουτσής. Τά χάλια του Νεύτωνος. 'Ο Βοναπάρτης και ο Ουέλλινγκτων. Μή άπαρηγορήσεθε με τά παιδιά σας.

Πολλοί από τους μεγάλους επιστήμονας, ποιητάς και καλλιτέχνας, κάθε άλλο παρά έξυμνοι ήσαν στην παιδική τους ήλικία. Έδειχταν μάλλον πως θα γίνον κλασικοί βλάκες, και ίδου σχετικά παραδείγματα :

* 'Ο περίφημος χημικός Ίουστίνος Λέβι, ως μαθητής πολύ όλιγον ίκανοποιούσε τους διδασκάλους του, ο δε Γοδεφρίδος Αδγουστος Βούγγερ όστις ως ποιητής άπέκτησε μεγίστην φήμη, όταν ήταν παιδί σφογγίξε τόν ιδρώτα από τό πρόσωπό του, βασανίζόμενος να μάθη τους κανόνας της «Γραμμακίης».

* 'Ο Αινναίος ο μέγας φυσιολόγος, όταν ήταν μαθητής δεν είχε καθόλου άντίληψη κατέθεροίτε ως ύπόδειγμα άνοητου παιδιού. Όταν μάλιστα άπεφοίτησε από τό γυμνάσιον τοίδοσαν ένα πιστοποιητικό διά του όποίου έπιστοποιείτο ή βλακεία του. 'Ο πατέρας του, φτωχός ιερώνς, άποφάσισε να τόν κηρή τότε... παπουτή, όπερ και θα συνέβαινε άν δεν έπενέβαινε κάποιος συμπαιρωτής των γιατρούς.

* 'Ο Βάλτερ Σκωττ, του όποιου τά μυθιστορήματα μεταφράσθησαν εις πάσας του πολιτισμένου κόσμου τάς γλώσσας, έθεωρείτο στο σχολείο ως βλάξ, και ικανός γιά ότιδήποτε άλλο όχι όμως και γιά να μάθη γράμματα. Όταν μάλιστα φωτοούσε στο Πανεπιστήμιον του Έδιμβούργου, ο καθηγγητής του Δολσλ του έλε μια ήμέρα φαγερά, πως σπαταλείς στα χαιμένα τόν καιρό του γιά να μάθη γράμματα !..

* Έπίσης ο περίφημος Σουίφτ, ο συγγραφεύς του κλασικού «Ταξιδιού του Γουίλμπερ», ο έξυμνότατος και πνευματώδστατος σατυρικός, άπέτυχε όταν ήτο νέος εις τάς έξετάσεις του στο Δουβλίνο και μόνον λόγω ιδιαιτεράς ενόιας κατόρθωσε να έξασολήσ!

* 'Ο διαπρεκής χωροδοποιός και κοινωβουλευτικός ήρωα Σέρινταν έδεικνυε στο σχολείον τώσων όλιγων νοών προς την μάθησιν, όστε οί διδασκαλοί του ήσαν άπελπισμένοι μαζύ του ! 'Ο Όλβιέρος Γολδσμίθ, ο ποιητής και ιστορίος, ήταν επίσης κουτοπόνητος μικρός και γι' αυτό συνήθιζε να λέγη σχετικάς ότι ήταν σάν τό φυτόν, «τό όποιον άργεί ν' άνθισή !»

* 'Ο Μπούρνε (Burns) ήταν μικρός βραδύνος και μόνον στους άγώνας και τά γυμνάσια έδειγνε κάποια δεξιοτήτα.

Περί του Ίταλου ποιητού Άλφιέρη επίσης γνωρίζουμε, ότι έγκατέλειπε κάποτε τό σχολείο βαρυνθείς τά γράμματα. Έπανήλθε δε σ' αυτό άφου περιηγήθη τό πλείστον της Ευρώπης.

* 'Ο Νεύτων, ο μέγας φυσικός, μαθηματικός και άστρονόμος ως μαθητής ήτο επίσης όχι και τόσο έξυμνος, δι' αυτό τόν κείσταν στο σχολείο τελευταίον στο προτελευταίο θρανίο ! Μιά μέρα, τέλος, ένας από τους παρακαθημένους μαθητές του φέρθηκε περιφρονητικά. 'Ο Νεύτων θυμώσε, περιχάρηκε τό φιλότημό του και έκτοτε τόσο στενοχωρηθήκε, όστε εν βραχεί διαστήματα ένέγνετο ο πρώτος της τάσεως !

* 'Ο 'Ογάρθ, ο και σήμερον πολύ έπαινούμενος ζωγράφος και χαλκογράφος, του όποιου τά σχέδια δύνανται να όνομασθώσιν εύφρεστάτα, στο σχολείο ήταν πολύ χονδροκέφαλος. Σ' όλη του τη ζωή δεν έμαθε και πολλά γράμματα, μόλις δέ κατόρθωσε να ορθογραφή. Και όμως οί εικόνας του άποτελούν μνημονεία του χωρακίτηος, τών ήθών και του πνεύματος της εποχής του.

* 'Ο Ναπολέων Βονοπάτης και ο Ουέλλινγκτων ήσαν επίσης ως παιδες χονδροκέφαλοι. Και ο Ροβέρτος Κλίβε, ο περίφημος στρατηγός και θεμελιωτής της Βρετανικής κυριαρχίας εις τάς Άνατολικάς Ίνδιαις, στην νεότητά του ήταν πνευματικώς περιορισμένος και τώσων άγροτικός, όστε οί γονεϊς του άπέστειλαν αυτόν εις Μαδρίδ, γιά να τόν ξεφορτωθώσιν !

* 'Ο 'Οδυσσεύς Γράντ, ο πρόεδρος τών Ήνωμένων Πολιτειών, έγινε ατία, σάν ήταν παιδί, να της ήμετέρα του μικρά δάκρυα, έξαιτίας της άνοησίας του και της άεξιοτήτος του.

Και ο περίφημος Άμερικανός στρατηγός Στένεβιν Γιάξον ήτο γνωστός στη νεότητά του ως βραδυνόστατος !

* Έκτός τών άνωτέρω υπάσχων και άπειρα άλλα σχετικά παραδείγματα, παραδείγματα σοβαρά και άδιάφευστα. Μήν απέλιξεστε λοιπόν με τά παιδιά. Άφήστε τα να μεγαλώσουν και τότε θα δείξουν τι είναι αξία να κάμουν και άν τά έχουν τετρακόσια !..

Συλλέκτης

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΕΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Τό προδ τρακουέσθια και πλέον γνωστότατον ήσμα :

Εις τό ρεύμα της ζωής μου διατι νά σ' άπαντήσω ; κλπ.

* Έγραφή παρά τό γνωστό λόγιον και άριστοτέχνου μεταφραστου Ίσιδώρου Σκυλίτση, διά την κυρίαν, την όποιαν μετά ταύτα ένυμφεσθη, και ή όποία ήτο έξέχου καλλονής.

Παλιός

Εις τό Γραφείον μας πωλούνται άντίτυπα του 2ου φύλλου του «Μπουκέτου», τό όποιον είχεν έξαναληθει.